že majitel lékárny pro případ povolení převodu práva k lékárně vůbec pozbývá. V případě pronájmu však majitel lékárny zůstává nadále subjektem tohoto práva, a může jím v rámci zákona jedině on disponovati, a nikdo jiný. Stanovisko, jež hájí tu stížnost, že st-li přísluší právní nárok na schválení nájemcem lékárny, jest tedy právně mylné.

Poukazuje-li stížnost při této příležitosti k tomu, že na pachtování lékárny Mr. Ph. H. má st-l právní nárok z nájemní smlouvy, kterou s ním učinil dne 10. listopadu 1930, tu stačí k tomu poznamenati, že ze smlouvy té, která jest povahy soukromoprávní, vzešel mu právní nárok obsahu soukromoprávního jen vůči druhému kompaciscentu, Mr. Ph. H., a nikoliv vůči úřadu, jenž právem odkázal jej s nárokem takto odůvodněným na pořad práva civilního. — — — —

Č. 11.349.

Vojenské věci: * Jestliže úřad nařídí obci, aby podle § 1 odst. 5 vl. nař. č. 119/1924 Sb. zapsala do obsazovacího prostoru budovu jí patřící, může se obec odvolati již z tohoto rozhodnutí, nečekajíc, až zápis bude proveden.

(Nález ze dne 12. června 1934 č. 11.751.)

Věc: Město Bratislava proti ministerstvu národní obrany o pojetí objektu do výkazu obsazovacího prostoru.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním ze 16. července 1931 obrátilo se posádkové velitelství v Bratislavě na stěžující si obec se žádostí, aby dosavadní ubikace ve starých vozatajských kasárnách byly podle ubytovacího zák. z r. 1879 a 1895 a podle zák. č. 118 a 119/1924 Sb. pojaty do výkazu obsazovacího prostoru a přiděleny posádkovému velitelství pro ubytování částí dělostřeleckého pluku 153. — Usnesením ze 17. července 1931 městská rada v Bratislavě této žádosti nevyhověla.

Proti tomuto usnesení obrátilo se posádkové velitelství na zem. úřad v Bratislavě, žádajíc, aby zamítavé rozhodnutí městské rady bylo zrušeno a staré vozatajské kasárny vojenské správě přiděleny.

Výměrem z 24. července 1931 zem. úřad v Bratislavě, dovolav se mimo jiných předpisů i ustanovení 5. odst. § 1 vl. nař. č. 119/1924, usnesení městské rady v Bratislavě ze 17. července 1931 zrušil a nařídil, aby ubikace, o něž šlo, byly pojaty do výkazu obsazovacího prostoru města Bratislavy ve smyslu § 9 zák. čl. XXXVI:1879 a prov. nař. č. 4275/1895 H. M. k § 9 cit. zák. článku. K důvodům tohoto výměru bylo připojeno poučení, že strany se mohou z něho do 15 dní odvolati.

Odvolání podala pak jednak stěžující si obec, jednak I. spořivá banka v Bratislavě. — Nař. rozhodnutím zamítlo mno v dohodě s min. vnitra odvolání ta jako nepřípustná z těchto důvodů:

Městská rada v Bratislavě, jsouc pověřena agendou zák. čl. XXXVI: 1879, vykonává ji v přeneseném oboru působnosti, t. j. nikoliv jako strana, které přísluší právo opravných prostředků, nýbrž jako úřad,

který jest povinen rozkazům nadřízených úřadů vyhověti a je provésti. Pokud se pak odvolání městské rady opírá o skutečnost, že město Bratislava budovu zakoupilo a jest tudíž jejím vlastníkem, nutno odvolání to posuzovati jako předčasné, poněvadž teprve provedením zápisu místností budovy té do výkazu obsazovacího prostoru mohly by býti dotčeny zájmy vlastníka budovy a jiných zúčastněných stran. Zápis budovy, o niž se jedná, do výkazu obsazovacího prostoru dosud proveden nebyl a také výkaz sám nebyl veřejně vyložen, a proto nemůže býti proti výkazu, t. j. zápisu budovy té do výkazu obsazovacího prostoru, zdvižena stížnost podle prov. nař. k § 9 zák. čl. XXXVI:1879 H. M. 4275/1895. Stejně tak jest posuzovati i odvolání I. spořivé banky v Bratislavě.

O stížnosti, již do tohoto rozhodnutí podává městská obec Bratislava, uvážil nss:

Nař. rozhodnutím odmítl žal. úřad rozhodovati věcně o st-lčině odvolání a neřešil meritorně otázku, zda budovy, o které šlo, mají býti pojaty do obsazovacího prostoru, a jdou proto mimo obsah nař. rozhodnutí ony vývody, jimiž stížnost dovozuje, že budovy ty do výkazu obsazovacího prostoru po zákonu pojaty býti nemohou. Vývody ty jest jako nepřípustné ponechati mimo zřetel. Předmětem rozhodování nss-u může býti vzhledem k obsahu nař. rozhodnutí jediné otázka, zda žal. úřad právem mohl odmítnouti odvolání stěžující si obce jako nepřípustné. Řeše tuto otázku vycházel nss z těchto úvah:

V § 9 zák. čl. XXXVI:1879 o ubytování vojska jest stanoveno v 1. odst., že základem ubytování jest pohotově jsoucí obsazovací prostor, vhodný k obývání podle tohoto zákona. V odst. 5 pak se stanoví, že vyhledávati tento prostor a chovati jej v evidenci ..... náleží obcím pod dohledem a řízením politických úřadů. K tomuto § 9 cit. zák. čl. jest stanoveno v prov. nař. min. honvédů č. 4275/1895, že za příčinou ubytování ..... má každá obec vyhledati prostor k obývání příhodný a chovati jej ve zvláštní evidenci, že výkaz vyhledané prostory má býti po 8 dní v obci veřejně vyložen, aby se mohly podávati stížnosti, a že stížnosti mají býti podány do 8 dnů u starosty obce, jenž je prostřednictvím hlavního služného předloží podžupanovi k rozhodnutí. Doplňkem k těmto předpisům jest stanoveno v 5. odst. § 1 vl. nař. z 30. května 1924 č. 119 Sb., že výkaz o obsazovacím prostoru jest obec povinna kdykoliv na požádání předložiti k nahlédnutí místnímu vojenskému úřadu (velitelství), který může ..... žádati ..... i o zápis těch nezaznamenaných bytů, o kterých jest mu známo, že jsou vhodné pro ubytování vojenských gážistů ..... Nevyhoví-li obec této žádosti, učiní o tom místní vojenský úřad (velitelství) oznámení politickému úřadu I. stolice — ve městech s vlastním statutem a se zřízeným magistrátem politickému úřadu II. stolice —, který provede další opatření na místě obce.

V přítomném sporu zažádalo posádkové velitelství u stěžující si obce, aby dosavadní ubikace ve starých vozatajských kasárnách byly pojaty do výkazu obsazovacího prostoru. Šlo tu zřejmě o žádost, opřenou o ustanovení nahoře cit. 5. odst. § 1 vl. nař. č. 119/24 Sb., jehož se posádkové velitelství také dovolalo. Této žádosti stěžující si obec nevyhověla usnesením městské rady ze 17. července 1931. Vydávajíc toto své usnesení nemohla ovšem vystupovati ve funkci — jak se stížnost domnívá —

vlastníka budovy, o jejíž zápis do výkazu obsazovacího prostoru šlo, nýbrž ve funkci orgánu, jemuž zákonem je uložena povinnost výkaz obsazovacího prostoru sestavovati a vésti v evidenci, nechť již v Bratislavě orgánem tím jest městská rada nebo městský notářský úřad.

Proti tomuto usnesení městské rady obrátilo se posádkové velitelství na zem. úřad v Bratislavě, který pak vyslovil výměrem z 24. července 1931, že usnesení městské rady v Bratislavě ze 17. července zrušuje a nařizuje, aby ubikace, o něž šlo, byly pojaty do výkazu obsazovacího prostoru města Bratislavy.

Nemůže býti pochybnosti, že tento výrok zem. úřadu byl učiněn v rámci nahoře již cit. 5. odst. § 1 vl. nař. č. 117/1924 Sb., na nějž ostatně zem. úřad ve spojení s jinými předpisy výslovně poukázal. Podle tohoto ustanovení pak šlo o opatření, jež učinil zem. úřad na místě obce, když obec žádosti posádkového velitelství nevyhověla. V tomto vztahu nemohlo by se ovšem opatření zem. úřadu dotknouti práv obce, pokud by obec v celém poměru měla jen postavení orgánu, jemuž jest právním řádem uložena povinnost obsazovací prostor vyhledati, neboť v této relaci jest obec jen článkem správy, na nějž byla přenesena určitá kompetence, nikoli nositelem subj. práv. Než žal. úřad sám uznává, že stěžující si obci přísluší v dnešním sporu ještě postavení další, totiž vlastníka budov, o jejichž zápis do výkazu obsazovacího prostoru šlo. Po této stránce ovšem nelze stěžující si obci subjektivitu upírati, a jest pak na jevě, že se výrok zemského úřadu subjektivních práv obce jako vlastníka oněch budov svým obsahem dotýká.

Žal. úřad však přes to neuznal odvolání stěžující si obce, pokud je podala jako vlastník budov, za přípustné, prohlásiv je za předčasné, poněvadž zájmy vlastníka budovy mohly by býti dotčeny teprve zápisem budovy do výkazu obsazovacího prostoru a vyložením výkazu, k čemuž však dosud nedošlo. V tom však jest žal. úřad na omylu. Neboť, jak již nahoře řečeno, jest výrok zem. úřadu, že budova, o kterou šlo, má býti zapsána do výkazu obsazovacího prostoru, opatřením učiněným na místě obce, kdežto skutečný zápis budovy do výkazu toho, prováděný pak obcí, jest již jen technickým provedením výroku zem. úřadu. Otázka, zda budova spadá do obsazovacího prostoru, není proto rozhodnuta teprve zápisem do výkazu, nýbrž jest vyřešena již výrokem zem. úřadu, jenž pak proti straně, o jejíž budovu jde, projevuje své účinky od okamžiku, kdy jí byl dán na vědomí. To zajisté bude zpravidla teprve tehdy, kdy na základě výroku úřadu, jmenovaného v 5. odst. § 1 vl. nař. č. 119/24 Sb., provede obec skutečný zápis a vyloží jej k veřejnému nahlédnutí, neboť zpravidla teprve z vyloženého výkazu nabude vlastník vědomosti, že jeho budova do obsazovacího prostoru pojata byla. Tam však, kde vlastník budovy byl o opatření úřadu, nahoře jmenovaného, vyrozuměn již před tím, než skutečný zápis budovy do výkazu byl proveden a výkaz vyložen, působí ono opatření úřadu proti vlastníku již od onoho dřívějšího okamžiku, a nebrání pak vlastníku nic, aby nečekaje, až opatření onoho úřadu bude ve výkaze provedeno a výkaz vyložen, již nyní proti opatření úřadu opravný prostředek vznesl.

Dostalo-li se proto stěžující si obci od zem. úřadu vyrozumění o jeho opatření, byť jí bylo zasláno jen jako orgánu, majícímu je ve výkazu pro-

vésti, a podala-li pak obec ta jako vlastník budovy, o kterou šlo, do opatření toho opravný prostředek, nebylo možno opravný prostředek ten právem odmítati jako nepřípustný, to jest předčasný z důvodu, že opatření zem. úřadu nebylo dosud ve výkaze obsazovacího prostoru provedeno.

Opačným postupem ocitl se žal. úřad v rozporu s právním řádem, pročež bylo jeho rozhodnutí, pokud odmítlo stížnost města Bratislavy, zrušiti pro nezákonnost podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.350.

Vojenské věci (Slovensko): Bližší precisování povinnosti obce resp. vojenské správy, vyplývající ze zák. a prov. nař. o ubytování vojska, k udržování kasáren zvláštní úmluvou mezi voj. správou a obcí.

(Nález ze dne 12. června 1934 č. 11.752.)

Věc: Československý stát (vrch. kom. fin. prok. Dr. Jan Jaroš) proti zemskému úřadu v Bratislavě (za zúč. obec L. adv. Dr. J. Lusztig ze Šah) o opravu kasáren v L.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím ze 4. března 1931 zrušil zem. úřad v Bratislavě výměr okr. úřadu v Levicích z 18. května 1930, jímž bylo městu L. uloženo provésti v městských kasárnách určité opravy.

V důvodech bylo v podstatě uvedeno toto: Vzhledem k odst. 7 § 4 zák. čl. XXXIX:1895, dále § 10 zák. čl. XXXIX:1895, dále prov. nař. č. 4275/1895 H. M. k § 35 zák. čl. XXXVI:1879, obzvláště bod 11 posl. odst. § 5 zák. čl. XXXIX:1895, částka prov. nař. č. 4275/1895 k § 10 zák. čl. XXXIX:1895, § 32 zák. čl. XXXVI:1879 a § 9 zák. čl. XXXIX:1895 je nesporno, že město L. u příležitosti odevzdání kasáren zřetelně se vyjádřilo, že na udržování kasárenských budov se nezaváže, dále se zřetelně zavázalo nésti jen výlohy spojené s vymetáním komínů, čištění žump, smetiště a kanálů, s odstraněním sněhu a pojištěním proti požáru, dále že na žádost města převzalo povinnost hraditi ostatní výlohy udržování kasárenských budov býv. uher. min. domobrany na sebe za roční paušální obnos 326·50 Zl. a že tím nastala obapolná dohoda, vlastně nájemní poměr, zakládající se na vojenských ubytovacích zákonech a na vzpomenuté dohodě. Když čsl. vojenská správa beze změny dohody převzala po převratě tato městská kasárna a srážela z nájemného 8% obnos, přijala tím předešlý právní a nájemní stav a tím nejen výhody, ale i břemena, pocházející ze shora popsané dohody. Odst. 1, část. prov. nař. č. 4275/1895 H. M. k § 35 zák. čl. XXXVI:1879 je dána možnost, aby vojenská správa mohla se postarati o udržování vojenských ubikací za paušální obnos, smluvený mezi ní a odevzdatelem. To se stalo, když obec L. taxativně uvedla při komisionálním odevzdání kasáren, které výhody chce nésti a když býv. uher. min. domobr. tuto nabídku přijalo s tím, že za udržování bude srážeti paušální obnos 8%, t. j. 326·50 Zl., a když zastupitelstvo obce tento schvalující výnos býv. uher. min. domobr. vzalo na vědomí. Správný je i ten důvod obce L., že neobstojí ustálení